

съ своитѣ стари кремъклий пушки. Имаше десетина души и на коне.

Войводата се много зарадва отъ готовността на населението къмъ вастание, но неможеше да скрие грижата си за недостатъка въ оръжие и огнестрѣлии припаси. Той още сжщия день испрати на Бабина глава руския прапорщикъ Найденъ Попаниновъ, българинъ отъ Свищовъ, когото генералъ Черняевъ ни даде на Бабина глава, като, единъ видъ началникъ щаба на четата, — при Главнокомандующия съ просба часъ по скоро да му испрати за сега поне двѣста пушки съ патронитѣ имъ.

Чипоровския кметъ бѣше распорѣдилъ да се събере хлѣбъ отъ селото, и вече около тридесетъ ягнета се въртѣха на шишъ въ една градина отгатъкъ селото, когато четата пристигна тамъ. Слѣдъ единъ часъ гладнитѣ хшплаци тѣпчаха празнитѣ си кореми болъ-болъ съ печено агнешко. Нѣколко бакъра съ хубаво червено вино подслаждаха лакомия обѣдъ.

Слѣдъ обѣда едно юнашко хоро бѣше на нагласявание, защото гайдитѣ и кеманчетата отъ нѣкои весели селени, бѣхъ вече писнали край хшплашката дружина и доста чипоровчанки бѣхъ навлѣзли въ градината, когато едно младо калугерче, съ запотенъ отъ силно карание конь, дойде при войводата и му обади, че игумена отъ мѣнастиря Св. Иванъ го испратилъ да му обади, какво той узналъ, че отъ къмъ Берковица идяла турска войска за къмъ Чипоровци, та молялъ да иде четата при мѣнастиря и да го запази отъ турцитѣ.

Веднага четния трѣбачъ Димитръ Хаскюлията, бившъ турски трѣбачъ въ Казакъ алаи, наду трѣбата на сборъ. Слѣдъ $\frac{1}{4}$ часъ четата съ пѣсни замина къмъ мѣнастиря. На благословнитѣ и благопожеланията на чипоровчени край нѣмаше. На скоро четата влѣзе въ селото Желѣзна, гдѣто сжщо тѣй съ китки бѣше посрѣщната. Тукъ, види се, войводата нови свѣдения да бѣше получилъ за турцитѣ, та ни заповѣда колкото можемъ по бързо да вървимъ, та да испреваримъ да заемемъ мѣнастиря по рано отъ турцитѣ. И ний току що не тичахме.